

"מדונה" "לסניה" "כמסריה"
 "ישראל" "טססיה" "חניאל"
 "ישראל" "יודראיל" "הניאל"
 "דנבעל" "גדייל" "בדאל"
 "אדירIRON אֲדֹנִי עַל כוֹלוֹ
 וכו': (עד כאן מההשומות)

כֵּד מִתְחַבֵּרְנוּ כָּלָהוּ כְּחַדָּא בְּרַזָּא
 חַדָּא בְּחִילָא עַלְאתָ, כְּדִין
 אֲקָרֵי וַיְדוֹד כָּלָא בְּכָלָא חַדָּא.
 מַהְתָּא יְיָ מִן הַשְׁמִים, שֶׁמְאָה
 קְדִישָׁא דְּאַתְגָּלָף בְּעֵזֶר שְׁמָהָן
 אַחֲרָנֵינוּ רַזָּא דְּשָׁמִים. וְאַלְיאַן
 אַגְּנוֹן שְׁבָעֵין דְּשָׁלְטֵין עַל אַלְיאַן
 עֵזֶר דִּינֵּן רַזָּא דִּיהוּתָה, וְאַלְיאַן
 שְׁבָעֵין שְׁמָהָן בְּקָדוֹשָׁה יְהוּתָה
 שְׁמִים. ה (פירוש שם של ע"ב גשרים
 היוצאים מפסק ויסע ויבא ויט אלו הם
 נקראים שמיים, ואולם ע"ב מלאכים של
 מטה במלכו"ת מקבלים מע"ב של מעלה,
 ונוטליין מכך).

אַלְיאַן נְטָלֵין מְאַלְיאַן וַיְדוֹד. ו
 (פירוש מלכות מתפארת). נְטָלֵין מֵאַת
 יְדוֹד דָא מָן דָא. ז (פירוש סוד של
 אותן ע"ב שמות הוא שם יודה, והוא
 הרוכב עליוון בנסמה לגוף). וְאַלְיאַן
 תְּלִיָּן מְאַלְיאַן, תְּחַטְּאַיָּן בְּעַלְיאַן,

אמֶר רַבִּי חַיָּא בְּתִיב וַיִּשְׁלַח אֶת לֹוט מִתּוֹךְ הַהֲפַכָּה וְגו'. (כח א) מַהוּ בַּהֲפַכָּה אֶת הַעֲרִים אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ בְּהַן לֹוט. אַלְיאַן בְּכָלָהוּ עַבְדָּה דִּיּוֹרִיה לֹוט, דְּכִתְיבָּה וְלֹוט יִשְׁבּוּ בְּעִירִי הַכְּפָר וַיַּאֲהַל עַד סְדוּם. (ובכתיב אשר ישב ביחס לוט. אלא ודיי בכלתו עבד דיריה) וְלֹא קִבְּלוּ לִיהְתָּה, בֶּר דְּמֶלֶךְ סְדוּם קִבְּיל לִיהְתָּה (דף קח ע"ב) בְּסְדוּם בְּגִינִּיה:

דָּאָבְרָהָם:
וְתִבְטַ אֲשָׁתוֹ מַאֲחָרוֹן,
מַאֲחָרוֹתָה מַבְּעִי לִיהְתָּה,
אַלְיאַן מִבְּתָר שְׁכִינַתָּה. רַבִּי יְוֹסֵי אָמֶר מִבְּתָרִיהָ דְּלֹוט,
דְּמַחְבָּלָא אֹזִיל אָבְתָרִיהָ, וּכְיִ אָבְתָרִיהָ אֹזִיל, וְהָא הוֹא
שְׁדָר לִיהְתָּה, אַלְיאַן בְּכָל אָתָר דְּהֹוה אֹזִיל לֹוט אֲתַעֲבָב מַחְבָּלָא לְחַבָּלָא, וְכָל אָתָר

דָּאוֹזֵל כִּכְר וְשִׁבֵּיק לְאַחֲוִירָה
הַוָּה מִהַּפְּךָ לֵיהּ מִחְבָּלָא.
וּבָגִין כִּכְר אָמֵר לֵיהּ אֶל
תִּבְטַח אַחֲרֵיךְ הַהָּא
אָנָּא אַחֲבֵל בְּתַרְךְ, וְעַל כֵּד
בְּתִיב וְתִבְטַח אַשְׁתָּו מַאֲחָרֵיכְוּ
וְחַמְתָּ מִחְבָּלָא. כְּדַיְן וְתָהִי
גַּצְּבֵב מַלְחָה. דַּהָּא בְּכָל זָמָנָא
דִּמְחַבְּלָא לֹא חָמֵי אַגְּפּוֹי
דְּבָר נְשָׁ (כ"א אַחֲמֵי אַגְּפּוֹי לְבֶר נְשָׁ) לֹא
מִחְבְּיל לֵיהּ. כִּיּוֹן דָּא תִּתְהִי
אַהֲדָרָת אַגְּפּהָא לְאַסְתְּכָלָא
אַבְּתִירָה מִיד וְתָהִי בְּצָב
מַלְחָה.

רַבִּי אַלְעֹזֵר וּרְבִּי יוֹסֵי הַוָּה
קְיֻמֵּי יוֹמָא חַד וְעַסְקֵי
בַּהָּאֵי קְרָא, אָמֵר רַבִּי
אַלְעֹזֵר בְּתִיב, (דברים ח) אֶרְץ
אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תָּאכַל
בָּהּ לִחְם, לֹא תִּחְסַר כָּל בָּהּ.
הָאֵי בָּהּ בָּהּ תַּרְיִ זָמָנֵי אַמָּאֵי.

וְכֵלָא קְשׁוֹרָא חֶדָּא. וּבְהָאֵי
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁתָּמוֹדָע
בַּיְקָרִיהּ. ח (פִּירּוֹשׁ ע"ב מְלָאכִים שְׁלֵמָה
מְתָה מְתָחִיבִים בַּע"ב שְׁמוֹת שְׁלֵמָה
הַנְּקָרָאִים שְׁמִים). שְׁמִים דָּאנוּ עַי
רוֹא יְדוֹד, דָּא אִיחּוּ בְּרֹא
דְּשַׁבְּעֵין וְתִרְיֵין שְׁמָהּוּ וְאַלְיאֵין
אָנוּן דְּנַפְּקֵי מַן וַיְסַע וַיְבָא וַיְיטַ
וְהַיּוּ יְלִיִּי סִימַט עַלְיִם מַהְיָשָׁ
לְלִיהּ אֲכַיָּא כְּהֵית הַזְּיִי
אַלְיֵיד לְאַיְזָה הַהְיָעָ. חַלְקָ
רָאשָׁוֹן בְּרוֹךְ שְׁמָם כְּבָוד
מַלְכָותָו לְעוֹלָם וְעַד יְזִיל
מַבְּיהָה הַרְיִי הַקְּיָם לְאַיְזָ
כְּלִיְיָ לְוַיָּוֹת פְּהֵילָל נְלִיָּר יְיִיָּ
מַלְיָה הַחַיָּוֹת. חַלְקָ שְׁנֵי בְּרוֹךְ
שְׁמָם כְּבָוד מַלְכָותָו לְעוֹלָם וְעַד
נְתִיָּה הַאֲיָא יְרִית שָׁאֵיהָ
רַיִיָּי אֲרֵיָם לְכַיָּב וְשַׁיְרָה יְהִי
לְהַיָּח כּוֹיָק מַנְיָא. חַלְקָ
שְׁלִישִׁי בְּרוֹךְ שְׁמָם כְּבָוד
מַלְכָותָו לְעוֹלָם וְעַד אַנְיָי
חָעֵם רַהְיָע יְיִיז הַחַיָּה מַיִּיד
וּוְיַלְלָה סָאֵיל עַרְיָי
עַשְׁיָל מַיִּיהָ. חַלְקָ רַבִּיעִי

ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד וה'ז דנ'י הח'יש
עמ'ם ננ'א ני'ית מב'ה פר'י
נמי'ם יי'יל הר'יח מצ'ר. ח'לך
ח'מיש' ברוך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד ומ'ב
יה'ה עני'ז מה'י דמ'ב מנ'ק'
אי'ע חב'ז ראה יב'ם הי'י
מור'ם, ח'לך ששי ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואלי'ן אפ'ן שב'עין שמהן
דשלטין על שב'עין דרגין
תפקאין ר'זא וידוד. אל'ין
שב'עין שמהן יודוד ר'זא דאקר'י
שם'ם. שב'עא רקי'ען אונ'ן
דסל'ק'ין לש'ב'עין שמהן שם'א
קד'ישא, וקד'א איה'ו וידוד
המיטיר. מאת יודוד מן השם'ם.
סתרא דסתראין ל'חכימין
את'מסר. שמא (דף קט ע"א) דא
דאקר'י שם'ם מגיה את'ברי
סתרא דאקר'י אדם. חשב'נו
ש'י'פי גופא דאנ'ן חיש'ב'נו
מאתנו וארבעין ותמןיא
ש'י'פין. חשב'נו את'והי מאתן

אל'ה אמר קודשא
בריך הוא פלי'ג כל עמי'ן
וארעאן ל'מ'גן שליחן,
וארעא דישראל לא שליט
ביה מל'א'א ולא ממ'נא
אחרא אל'א איה'ו בל'חו'זוי,
בגין כ' אעל' ל'עמא דלא
שליט בה'ו אחרא לא'רעה
דלא שליט בה'ו אחרא.

תא חז'י, קידשא בריך הוא
יה'יב מזונא תמן
בקדר'יתא ולבר' לב'ל
על'מא. כל שא'ר עמי'ן עובי'
עבודת כוכבים ומזלות
במסכנות, וארעא דישראל
לאו ה'כ', אל'א ארץ ישראל
את'ון בקד'ריתא ולבר' כל
על'מא.

ובגין כ' ארץ אשר לא
במסכנות תאכל בה
ל'חים. אל'א בעתריו בספקא

וַיִּשְׂתַּחֲוו סֵרִי, שֶׁמְאָדָא דָא דָאַיְזָה רֹזָא וִסְתְּרָא כֵּלָלָא דָכָל אָוָרִיְתָא בְּכִ"בּ אַתְּוֹן וְעַשֶּׁר אַמְּרִין, בְּגִין דָהָא שֶׁמְאָדָא מְאָתוֹן וַיִּשְׂתַּחֲוו סֵרִי אַתְּוֹן וַיְתַלְתַּחֲיוֹן וַתְּרִינוֹ שְׁבִילִין דָאַתְּקָלְלִין בֵּיהֶן, הָא מְאָתוֹן וְאַרְבָּעִין וַתְּמַנְּנִיא שְׁיִפְּזִין דְגֻפָּא

רֹזָא דָאַקְרֵי אָדָם דְשַׁלְיט עַל כְּרָסִיָּא. רֹזָא דְשַׁבְּעִין דְלַתְתָּא, וִסְתְּרָא דָא דְכִתְבָּא (יחזקאל א) וְעַל דְמוֹת הַכְּסֵא דְמוֹת כְּמַרְאָה אָדָם עַלְיוֹן מְלֻמְעָלה, וְדָא הוּא סְתְּרָא דְכִתְבָּא וְיִי הַמְטִיר עַל סְדוּם וְגֹוי מֵאָתָה יִי מִן הַשָּׁמַיִם. וְכֵלָא חַד וּמְלָה חַדָּא, וִסְתְּרָא חַדָּא לְחַכְּיָמִי לְבָא אַתְּמָסָר, זְכָה (דָא לְגַז אַיְהוּ) חַלְקָהּן בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאַתִּי. סְדוּם גַּזְוַר דִינָא דְלַהּוֹן עַל דְמַנְעוֹן צְדָקָה מְנִיחָה, כְּמָא דָאַתִּ אָמָר, (יחזקאל יז) רַיֵּד עַנִּי וְאַבְיָוּן לֹא הַחְזִיקָה. וּבְגִין כֵּה

דְכָלָא תָאַכֵּל בָּה וְלֹא בָאַתֵּר אַחֲרָא. בָּה בְּקִידְישָׁו דָאַרְעָא, בָּה שְׁרִיאָמִינְגּוֹתָא עַלְאָה. בָּה שְׁרִיאָמִינְגּוֹתָא דְלַעַילָּא, וְלֹא בָאַתֵּר אַחֲרָא.

תָא חִזְיָה בְּתִיבָּה גַּגְוָן יִי פְּאָרֶץ מְצָרִים. עד הַכָּא לֹא אָתַיְדָע גַּג יִי אֵי הוּא אַרְצָה מְצָרִים, וְאֵי אַיְהוּ אַרְצָה סְדוּם, (דף קט ט"א) וְאֵי אַיְהוּ גַּג יִי דָאַקְרֵי גַּג עַדְן. אַלְא גַּג יִי דָאַתִּת בֵּיהֶן סְפּוּקָא וְעַדְגָּנָא דְכָלָא, הַכִּי גַּמְיִי הָוֹה סְדוּם וְהַכִּי גַּמְיִי מְצָרִים. מַה גַּג יִי לֹא אַצְטְּרִיךְ בָּר נְשָׁלָא לְאַשְׁקָּאָה לֵיהֶן, אַנוֹף מְצָרִים לֹא אַצְטְּרִיךְ אַחֲרָא לְאַשְׁקָּאָה לֵיהֶן, בְּגִין דְגִילּוּס אַיְהוּ אַסְיִק וְאַשְׁקִי לְכָל אַרְעָא דְמְצָרִים.

תָא חִזְיָה, מַה בְּתִיבָּה, (זכריה ד)

דִּינָא לֹא הוּא אֶלְאָ מִן שְׁמִים.
צְדָקָה וּשְׁמִים כֵּלָא חֶדֶךְ תְּכִתֵּב,
(תְּהִלִּים קח) כִּי גָדוֹל מַעַל שְׁמִים
חֲסִדָּה, וּבְגִין דְתַלְיָא צְדָקָה
בְּשִׁמְיה (נ"א בְּשִׁמְיִם) דִּינָא הוּא
מִשְׁמִים דְכִתֵּב מֵאת י"י מִן
הַשְׁמִים.

דִּינָא דִּישְׂרָאֵל מִהָּאי אֶתֶּר
דְכִתֵּב, (איכה ד) וַיִּגְדֶּל עַוֹן בַּת
עַמִּי מִחְטָאת סְדוּם. וְאַךְ רַי
יְרוֹשָׁלָם אֲחוֹת לִסְדוּם כְּמָא
דָאת אָמֵר, (יחזקאל יז) הַנֶּה זֶה
הַיָּה עַוֹן סְדוּם אֲחוֹתָה, וְדִינָהוֹן
הַוָּה מִן שְׁמֵיאָ דִינָא חֶדֶךְ
כִּסְדוּם עַל דְמַנְעוֹ צְדָקָה
מְנִיָּה. בֶּר דָא אֲתָה הַפְּרָט וְדָא
אֲתָחָרְבָּ, דָא אִיתָה תְּקוּמָה,
וְדָא לִיתָה תְּקוּמָה, (ע"ב סתרי
תורה).

עֲדֹנִין דִעַלְמָא הוּו בָה, וְעַל דָא לֹא בַעֲןָן דְבָנִי נְשָׁא
אַחֲרָנִין יַתְעַדְבּוּן בָה.

רַבִּי חִיא אָמַר אָנוֹן הוּא חִיא בֵין מְגַרְמֵי הָיו וּמְמֻונְהָוּן,
דְכָל בֶּר נְשָׁא דָא יהו צָר עַיְנָא לְגַבֵּי מְסֻפָּנָא, יְאֹות הוּא
דָלָא יַתְקִים בְעַלְמָא. וְלֹא עוֹד אֶלְאָ דְלִית לֵיה חִיאִים

וְהִיא אֲשֶׁר לֹא יַעֲלָה מֵיאַת
מִשְׁפָחוֹת הָאָרֶץ אֶל יְרוֹשָׁלָם
וְגוּ. דָא הוּא עֲוֹנְשָׁא דְלִהְוֹן
דָאת מְנֻעָה מְגַהּוֹן מְטָרָא, מַה
כְתִיב וְאֵם מִשְׁפָחָת מִצְרָיִם
לֹא תַעֲלָה וְלֹא בָאָה וְגוּ.
חַמִּי דָלָא כְתִיב וְלֹא עַלְיָהָם
יְהִי הַגְּשָׁם, בְגִין דָלָא נְחִית
מְטָרָא לְמִצְרָיִם וְלֹא
אַצְטָרְכָן לֵיה, אֶלְאָ עֲוֹנְשָׁא
דְלִהְוֹן מַה הוּא דְכִתֵּב, (וכראה
ד) וּזְאת תְהִי הַמְגַפָּה אֲשֶׁר
יָgoּף יְיָ אֶת כָל הָגּוּיִם וְגוּ.
בְגִין דִמְצָרִים לֹא צָרִיכִין
לְמְטָרָא. אוֹף סְדוּם מַה כְתִיב
בֵיה כִּי כָלָה מִשְׁקָה, כָל
עֲדֹנִין דִעַלְמָא הוּו בָה,

לעַל מָא דָאָתִי. וְכֹל מָא דָאֵיהוּ ווּתְרֵן לְגַבֵּי מִסְפְּנָא יִאָתֶת
הוּא דִּיתְקִיִּים בְּעַלְמָא, וַיַּתְקִיִּים עַלְמָא בְּגִינִּיה, וְאֵית
לֵיה חַיִּים וְאוֹרֶפֶא דְּחַיִּים לְעַלְמָא דָאָתִי:

מִרְדֵּשׁ הַגְּעֻלָּם
וַיַּעַל לֹוט מִצּוּעָר וְגַ�ו. אָמַר
רַبִּי אַבְהָוָה, בָּא וְרָאָה מַה
בְּתִיב בְּיַצֵּר הָרָע, תַּדְעַ לְךָ
שֶׁאַינוּ מִתְבְּטֵל לְעוֹלָם מִבְנִי
אָדָם עַד אָתוֹ וּמִן דְּבַתִּיב,
(יחזקאל לו) וְהַסְּרָתִי אֶת לֵב
הָאָבוֹן וְגַ�ו. שָׁאָף עַל פִּי
שְׁרוֹאָה בְּנֵי אָדָם נְדוּגִין
בְּגִיהָנָם, הוּא בָּא וְחוֹזֵר לוֹ
אַצְלָ בְּנֵי אָדָם, הָרָא הוּא
דְּכַתִּיב וַיַּעַל לֹוט מִצּוּעָר.
מִצְעָרָה שֶׁל גִּיהָנָם מִשְׁם
עוֹלָה לְפָתֹות בְּנֵי אָדָם.

אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה שֶׁלַש
הַגְּנָגוֹת יִשְׁבְּאָדָם, הַגְּנָגוֹת
הַשְּׁכָל וְהַחֲבָמָה וּזֹה הִיא (דף קט
ע"ב) בְּתַהֲנָה הַגְּשָׁמָה הַקְּדוֹשָׁה.
וְהַגְּנָגוֹת הַתְּאָוָה שְׁהִיא
מִתְאָוָה בְּכָל תְּאָוָות רְעוֹת,
וּזֹהוּ בָּהּ הַתְּאָוָה. וְהַגְּנָגוֹת

וַיַּעַל לֹוט מִצּוּעָר וַיִּשְׁבַּב בְּהָר
הוּא וְשַׁתִּי בְּגִנְתִּיו
עַמּוֹ וְגַ�ו. מַאי טַעַמָּא. בְּגִין
דְּחַמָּא דְּתַהֲוָה קָרִיב לְסִדּוֹם
וְאִסְטָלָק מִתְמַן. רַבִּי יְצָחָק
פְּתָח (איוב לו) וְהָוּא מִסְּבּוֹת
מִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוֹלָתִיו לְפָעָלָם
וְגַ�ו. קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִסְבּוֹב סְבּוּבִין דְּעַלְמָא
וְאִיתִי קוֹימָרִין טְהִירִין
לְמַעַבְדָּע עַזְבָּדוֹי, וְלִבְתָּר
מִתְהַפֵּךְ לוֹן וְעַבְדָּע לוֹן כְּגַוּנָא
אַחֲרָא.

וּבָמָה, בְּתַחְבּוֹלָתִיו, עַבְדָּע
תַּחְבּוֹלִין וּמִסְבּוֹב
סְבּוּבִין לְאַפְּכָא לוֹן וְלֹאָו
כְּאָפְנָן קָדְמָאִי. (דף קט ע"ב)
לְפָעָלָם, בְּגִין פָּעָלָם דְּבָנִי

המִנְגָּנָת לְבִנֵּי אָדָם וּמִחְזָקַת
הַגּוֹף וְהִיא נִקְרָאת גֶּפֶש
הַגּוֹף, אָמַר רַב דִּימִי זֶהוּ כַּח
הַמְּחוּיק.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בָּא וְרַא
לְעוֹלָם אֵין יָצַר הָרָע שׁוֹלֵט
אֶלָּא בְּאֶלְוּ בִּי כְּחוֹת אֶלְין
הַאֲמָרוֹן, גֶּפֶש הַמִּתְאֹה הִיא
הַרְוֹדֶת אַחֲרֵי יָצַר הָרָע
לְעוֹלָם, מִשְׁמָעַ דְּכַתִּיב
וְתַאֲמֵר הַבְּכִירָה אֶל
הַצְּעִירָה אָבִינוּ זֶהוּ. גֶּפֶש
הַמִּתְאֹה הִיא מַעֲוָרָת אֶת
הַאֲחֶרֶת וּמִפְתָּה אֹתָה עִם
הַגּוֹף לְהַדְּבָקָה בַּיָּצַר הָרָע,
וְהִיא אַוְמָרָת לְכָה נִשְׁקָה אֶת
אָבִינוּ יְיָ וּנְשַׁכְּבָה עָמוֹ. מַה
יִשְׁלַׁנוּ בְּעוֹלָם הַבָּא, גַּלְעָך
וּגְרָדָף אַחֲרֵי יָצַר הָרָע וְאַחֲרֵי
תְּשִׁוקַת חִמְרָת הָעוֹלָם הַזֶּה.

בְּשָׁא, כִּמֵּה דָּאָפָוּן עֲבָדִין
עֲוֹבָדִין הַכִּי מַהְפֶּךָ לֹזֶן. כָּל
אֲשֶׁר יִצְוֶם עַל פָּנֵי תִּבְלֵל
אֶרְצָה. בְּגַין דָּעַוְבָּדִין דְּבָנֵי
בְּשָׁא מַהְפֶּךָ לְאָפָוּן מִסְבּוֹת
בְּכָל מַה דָּאִיהוּ פְּקִיד לֹזֶן עַל
פָּנֵי תִּבְלֵל וְגוּ.

רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר וְהִוא
מִסְבּוֹת מִתְהַפֶּךָ.
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא מִסְבּוֹב
סְבוּבִין וְאִיתִי עֲוֹבָדִין
בְּעַלְמָא לְאַתְקִינְמָא, וּלְבָתָר
דִּחְשִׁיבּוֹ בְּנֵי בְּשָׁא דִּיתְקִיּוֹן
אָפָוּן עֲוֹבָדִין, קַוְדְּשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא מַהְפֶּךָ לֹזֶן לְאָפָוּן
עֲוֹבָדִין מִכָּמָה דְּהָוּן
בְּקָדְמִיתָא. בְּתִחְבּוֹלּוֹתָיו.

סתורי תורה

וַיַּעַל לֹזֶן מַצּוּעָר וְגוּ, מִגּוֹ הַוּרְמָנוֹתָא דְּמַלְכָא, אַתְפְּרָשָׁא מִסְטָרָא
דִּימִינָא חַד הַתוֹּכָא דְּקָטוֹרָא מִתְדְּבָקָא בְּגַ� הַתוֹּכָא דְּדַהֲבָא
מִסְטָרָא דְּשָׁמָאלָא בְּגַ� מִסְאָבוֹ (דִּיצְרִיה) וְאַתְעַבֵּיד דְּקָטוֹרָא

חַדָּא דְּאַילְנָא.

וְמָה עוֹשָׂת, שְׁתִיֵּהוּ
מִסְכִּימָות לְהַדְבֵּק בּוּ, מָה
בְּתִיב וַתְּשִׁקַּע אֶת אֲבִיכֶן יְיֻזָּם
מִתְפְּטָמוֹת לְהַתְעוֹרֶר לִיצָּר
הַרְעָב אֲבִילָה וּבְשִׁתְּיָה.

וְתַקְמֵם הַבְּכִירָה וַתְּשַׁכֵּב אֶת
אֲבִיכֶן. כַּשְׁאָדָם שׁוֹכֵב עַל
מִطְתוֹ בְּלִילָה, נֶפֶשׁ הַמְתָאָוָה
הִיא הַמְעוֹרָת לִיצָּר הַרְעָב,
וּמְהֻרְחָרָת בּוּ, וְהוּא דְבָקָע
בְּכָל הַרְהָרָה רָע עַד
שְׁמַת עֲבָרָת מַעַט (ס"א מַמְּנוֹ)
(ד"א ל"ג על) (נ"א עד) שְׁמַבְיאָ
בְּלֵב הָאָדָם אָזְתָה הַמְחַשְּׁבָה
הַרְעָב וַידְבָקָה בּוּ, וְעַדְין יִשְׁ
בְּלָבוֹ וְלֹא נִגְמַר לְעִשְׁוֹתָה עַד
שְׁזֹאת הַתְאָוָה מַעֲוָרָת לְכָחָ
הַגּוֹף בְּמַתְחָלָה לְהַדְבֵּק
בִּיצָּר הַרְעָב וְאוֹ הוּא תְּשִׁלּוּם
הַרְעָה, הַדָּא הוּא דְבָתִיב
וַתְּהַרְעִין שְׁתִי בְּנוֹת לוֹט (דף ק
ע"א) מִאֲבִיכֶן.

כֵּד בְּעָא יִצְחָק לְאַתְעָרָא בְּעַלְמָא, בְּתוֹקְפִיה דִינָא קְשִׁיא אַתְתַּקְפָּ
וּפְרִישׁ דָרְגִין מִקְיּוּמִיָּהוּ, וַאֲתַתַּקְפָּ אַבָּרָהָם וַיְפִירַשׁ הַהוּא דְקָטוֹרָא
חַדָּא דָאַלְנָא מְגֹו הַהוּא מִסְאָבוֹ. הַהוּא נִחְשׁ קְדָמָה עַל בְּאַנְבִּיה
הַהוּא אַילְנָא, וְאַיְהוּ חַמְרָא דְשַׁתָּא, וְאַוְלִיד תְּרִין דָרְגִין קְטוֹרִין דָא

בְּתַחְבּוֹלָתָו פְּתִיב כְּהָאי
אָוְמָנָא דְעַבִּיד מְאַבִּין
דְּחִרְסָא. בְּעַוד דְּהַהְיָה
טִיקְלָא אַסְתְּחָרָת קְמִיה.
חַשִּׁיב לְמַעַבְדָּ בְּגִוֹּנָא דָא
עַבִּיד. חַשִּׁיב לְמַעַבְדָּ בְּגִוֹּנָא
אַחֲרָא עַבִּיד. מְהַפֵּק מְאַנָּא
דָא לְמְאַנָּא דָא, בְּגִין דְּהַהְוָא
טִיקְלָא אַסְתְּחָרָת קְמִיה. כֹּךְ
קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְהַפֵּק
עוֹבְדּוֹי דָאַיְהוּ עַבִּיד.

בְּתַחְבּוֹלָתָו חִסְר יוֹ"ד,
וְמַאן אַיְהָ,
דָא בַּי דִינָא לְתַתָּא דָאַיְהוּ
טִיקְלָא דְאַסְתְּחָרָת קְמִיה,
וְעַל דָא מְהַפֵּק מְאַבִּין
מְמָאָנָא דָא לְמְאַנָּא אַחֲרָא.
וְכָל דָא כְּפִי פְּעָלָם דְּבָנִי

אמר רבי יצחק מעולם אין יוצר הארץ מתרפה אלא באכילה ושותה, ומתוך שמחת היין אן שולט באדם. בצדיק מה כתיב فيه (משל) יי' צדיק אכל לשבע نفسه. ואינו משתבר לעולם, דאמר רבי יהודה הא צורבא מרבענו דמורי, קריינא עליה (משל יי') גnom זהב באף חזר. ולא עוד אלא שמחיל שם שמים. מנהג הרשעים מהו (ישעה בת) הנגה ששון ושמחה. היין אן שולט באדם, הרוג בקר ושות צאן וגנו. עלייהם אמר הבתו (משל ה) הו משכימי בקר שכיר ירדפו וגנו. כדי לעורר לייצר הארץ, שאין יוצר הארץ מתריר אלא מתוך היין, אך הוא דכתיב ותשקין את אביכן יין.

בדא. ואנו דרגין דסחרו בסטר מסאנו חד אקרי מלפויים וחד אקרי פועלם.

דא עיטה דאתפסיא ודא עיטה דאתגליא. פעור דאתגליא איהו וכל עובדי באתגליא. מלפויים דאתפסיא איהו וכל עובדי באתפסיא.

בשא, אי מטיבין בני נשא עובדיהון, ההוא טקלא דסחרא אסתרת לוון לימינא, וכדין אתעבידו עובדין בעלמא לאוטבא לוון פדקא יאות. וטיקלא אסתרת תדר ולא שכיך בההוא סטרא דימינא ועלמא מתגלגלא ביה. אותו בני נשא לאבאשא, (דף קי נ"א) תchapoltzo דאסחר תדר והוה קיימה באסתורתא דימינא, קידשא בריך הוא אסחר ליה בסטרא דשמאלא ומחפה מסבות ומאנין להו בקדמיתא לההוא סטר שמאלא.

וכדין טקלא אסתרת

בדא. ואנו דרגין דסחרו בסטר מסאנו חד אקרי מלפויים וחד אקרי פועלם.

אמֶר רַבִּי אֲבָהו מָה בְּתִיב
וְלֹא יִדְעַ בְּשִׁבְבָּה וּבְקוּמָה.
כְּלֹוֵר יִצְרָר הַרְעָ אִינוֹ
מִשְׁגִּיחַ בָּה בְּשִׁבְבָּה בְּעוֹלָם
הַזָּהָר וּבְקוּמָה לְעוֹלָם הַבָּא,
אֶלָּא מִתְעוֹרֵר עַم בְּמִנְחָה
לְעַבְדָּתָו בְּעוֹלָם הַזָּהָר.
הָאָמֶר רַבִּי אֲבָהו בְּשָׁעָה
שְׁגָנְסִין חַרְשָׁעִים בְּגִיהָנָם
מִבְנִיסִים לִיצְרָר הַרְעָ לְרָאוֹת
בְּהָן, הַרְעָ הוּא דְכַתִּיב וְלוֹט
בְּאָ צַעַרָה לְצַעַרָה שֶׁל
גִּיהָנָם, וְנִפְקַד לֵיה מִתְפַּן
לְנִסּוֹתָא לְבָרִיתָא
בְּךָקָא מְרוֹן. הַרְעָ הוּא דְכַתִּיב
וְיַעַל לוֹט מִצּוֹעֵר מִצְעָרָה שֶׁל
גִּיהָנָם.

וַיֵּשֶׁב בְּהָר, אָמֶר רַבִּי יִצְחָק
מִשְׁמָעָ דְכַתִּיב בְּהָר מַלְמָד
שַׁהְוָא שֵׁם מוֹשְׁבָו בָּמָקוֹם
הָר. גּוֹף שַׁהְוָא חָרָב בְּהָר

וְאַתְּעַבְּיָדו עֲוֹבְדִין בְּעַלְמָא
לְאַבְאָשָׁא לְזֹן לְבָנִי נְשָׂא.
וְטַקְלָא אַסְחָר לְהַהְוָא סְטָרָא
עַד דְבָנִי נְשָׂא תִּיְבִין
לְאוֹטָבָא עֲוֹבְדִיהּוֹן. וְטַקְלָא
קִיִּימָא בְּעַוְבְּדִין דְבָנִי נְשָׂא.
וְעַל דָא בְּתַחְבּוֹלָתָו לְפָעָלָם,
וְלֹא קִיִּימָא תְּדִיר.

תָא חִזֵּי, קָדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא
גָּרָם סְבּוּבִין וְעַוְבְּדִין
בְּעַלְמָא בְגִין לְמַעַבָּד פָּלָא
כְּדָקָא יָאָות. וְכָלָא נְפָקָא
מַעֲקָרָא וְשָׁרֶשָׁא דְלַעַילָא.
אֲקָרִיב אֲבָרָהָם לְגִבִּיהָ, נִפְקַד
מִגִּיה יִשְׁמַעַל דָלָא הָוָה
אֲבָרָהָם גְזִיר כְּד נִפְקַד מִגִּיה,
בְגִין דָאָהו לְתַתָּא וְלֹא
אֲשָׁתְּלִים בָּאת קִיִּימָא
קְדִישָׁא.

מְאַלֵּין תְּרִין אַתְּפְרִשּׁוּ זִינֵין סְגִיאָין לְזִנִּיהָ, וְסַחְרָן יִמְאָר בָּא וְלִכְלָל
(אַלֵּין סְטָרִי מְסָבָּה). וְכָל חָד וְחָד שָׁפָ (נ"א גַּזְחָ) לְדוֹכְתִּיהָ.

כְּגֻונָא דָא אָיהו לְתַתָּא. לְוֹט אַתְּפְרִשּׁ מְאַבָּרָהָם וְשַׁוִּי דִיּוֹרִיה בְּאָנָשִׁי
סְדָום, כְּד אַתְּעַר דִּינָא בָּהוּ אַדְפָר לְאַבָּרָהָם וְשַׁלַּח לֵיה מִתְפַּן

דְּלִית בֵּיהֶ מִבּוֹתָא. וְשָׁתִי
בְּנוֹתָיו עַמּוֹ. אֲלֹו הַבָּ' כְּחֹות
דְּאָמָרָן. כִּי (דף ק ע"ב) יָרָא
לְשָׁבַת בְּצֹעַר, יָרָא וְחַרְדָּה
נוֹפְלָת עַלְיוֹ בְּשָׁעה שְׁרוֹאָה
צָעַר גִּיהְנָם שְׁמַצְעָרִין
לִרְשָׁעִים וּחוֹשֵׁב שָׁשָׂם יְדוֹן,
כִּיּוֹן שְׁרוֹאָה שְׁאַינּוֹ נְדוֹן שָׁם
יָוֹצָא וְהַולֵּךְ לְפָתֹות בְּנֵי אָדָם
אַחֲרָיו. רַב הַונָּא בְּרַד הַהָּה
דְּרִישׁ לְאַזְדְּהָרָא לְבָנֵי אָדָם,
הַהָּה אָמַר לְהָוֹ בְּנֵי אָסְתָמָרוֹ
מִשְׁלִיחָא שֶׁל גִּיהְנָם, וּמִאָן
הָוֹ וְהָוֹ יִצְרָר הַרְעָה שְׁהָוֹ
שְׁלִיחָה שֶׁל גִּיהְנָם.

רַבִּי אָבָא אָמַר מַאי דְּבַתִּיב,
(משל ל') לְעַלּוּקָה שְׁתִי בְּנוֹת
הַבָּב. אֲלֹו שְׁתִי בְּנוֹת לוֹט
דְּאָמָרָן, שְׁהָיָא נֶפֶש
הַמְּתָאָה, וְנֶפֶשׁ הַמְּשַׁתְּחַפֵּת
בְּגֻווֹ הַרְוַדְפָּת אַחֲרָ יִצְרָר
הַרְעָה לְעוֹלָם.

וְאַתְּפְרִישׁ מִנִּיהָו. יְיֵן אַשְׁקִיאוֹ לֵיהֶ בְּנִתִּיהֶ וְאַוְלִידָו בְּהָוֹ תְּרִין אָוְמִין,
חַד אֲקָרִי עַמּוֹן וְחַד אֲקָרִי מַוְאָב. חַד בְּאַתְּגָלִיא וְחַד בְּאַתְּכָסִיא. עַמּוֹן
דְּרָגָא (קעג א) דִּילִיהֶ מַלְכּוּם עִיטָא דְּרָגָא דִּילִיהֶ
פָּעוּירָ פָּלא בְּאַתְּגָלִיא.

לְבָתָר קָוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
סְבָבָן
בְּתַחְבוֹלָתָיו וְאַתְּגָזָר אֶבְרָהָם
וְעַל בְּפְרִית וְאַשְׁתְּלִים
בְּשִׁמְיָה וְאֲקָרִי אֶבְרָהָם, וְה'
(טו א) **עַלְאהֶ אַעֲטָרָת לֵיהֶ**
בְּרֹזָא דְּמִים (לא א) מִרְוֹת. כִּיּוֹן
דְּרֹזָא (דברי הימים א) **אַשְׁתְּלִים**
וְאַתְּגָזָר, נְפָקָ מִגְיָה יְצָחָק
וְהָוָה זְרָעָא קָדִישָׁא וְאַתְּקָשָׁר
לְעִילָּא בְּרֹזָא דְּאָשׁ מִמִּים,
וְעַל דָּא בְּתִיב, (יְמִימָה ב) **וְאַנְכִּי**
גַּטְעַתִּיךְ שְׂוִירָק **כְּלָה זְרָעָה**
אַמְתָּה. **וְלֹא אַתְּקָשָׁר בְּהָוָה**
סְטָרָא אַחֲרָא.

תָּא חַזִּי, **לוֹט נְפָקָי** **מִגְיָה**
וּמִבְּנִתִּיהֶ **תְּרִין** **אוּמִין**

מִתְּפִרְשָׁן, **וְאַתְּקָשָׁרוֹ בְּהָוָה**
וְאַתְּפְרִישׁ מִנִּיהָו. יְיֵן אַשְׁקִיאוֹ לֵיהֶ בְּנִתִּיהֶ וְאַוְלִידָו בְּהָוָה תְּרִין אָוְמִין,
חַד אֲקָרִי עַמּוֹן וְחַד אֲקָרִי מַוְאָב. חַד בְּאַתְּגָלִיא וְחַד בְּאַתְּכָסִיא. עַמּוֹן
דְּרָגָא (קעג א) דִּילִיהֶ מַלְכּוּם עִיטָא דְּרָגָא דִּילִיהֶ

אמר רבי יהושע בתיב הכא בלאוט כי ירא לשפת בצוער, וכתיב הtmp לעלוכה שתי בנות הב הב. יר"א בגימטריא הוא עלווק"ה. אמר רבי יצחק אי ירא הוא למאי אתי למטעי ברייתא, אלא כד דרכ כל עוזה עוללה, בשראה הרע מתריא לפוי שעה, מיד חזר לרשותו ואינו חושש לכלום, בה יציר הרע בשעה שראה דין ברשעים ירא, בינו שיצא לחוץ (לעתות) אינו חושש בלום.

רבי אבא אמר מהו דאמרו ותאמר הביברה אל העירה אבינו זקן. Mai אבינו זקן. וזה יציר הרע שנקרא זקן שנאמר (קהלת ד) מלך זקן וכסיל. שהוא זקן שנולד עם האדם, רתיננו

כגונא דא בניתה, דא אמרת בן עמי ברא את לי מעמי ולא אמרת ממאן היא, בגין כה אליו היה באתקפה. דא אמרת מואב מאוב הוא דנא. מאבא אוילידת ליה. דרגא דיליה פעויר מלחה באתגליא. ובתרין אלין אחיד דוד מלכא, לבלתי מואב את רות ונפק מינה

סטרה דאתחיזי לון, ועל דא קודשא בריך הוא מסגב (דף ע"ב) סבובין ומגלא גלאין בעלה דיתעביד פלא פדקא יאות ויתקשר פלא באתריה.

טא חזי, יאות היה ללוטDKודשא בריך הוא יפיק מגיה (ומבניתה) ומאתתיה תרין אומין אלין, אלא בגין לאתקשרא באתריה דאתחיזי לה. ואתעבידו מגו יננא, וההוא יננא אוזdemן להוں במערתא היה ליליא, ודא הוא רוז דאתעבידו כמה דאת אמר ויישט מן הין וישבר והא אמר ואוקמות.

אמר רבי יהודה אמר רבי יוסף אורתה נפש הפתאזה אומרת לאחרת אבינו זכה גרדף אחורי ונרבך (דף קיא ע"א) בו בשאר כל הרשעים שבועלם. איש אין באriz לבא עליינו, אין איש צדיק באriz, ואין איש שליט על יצרו, הרבה רשעים באriz, לית אנן בלחוֹדנא חייבין, נעשה בדרך כל הארץ שם חייבים, שעד היום דרך כל הארץ הוא. לך נשקה את אבינו יין, נשמה בעולם הזה, נאבל ונשתח ונרוּח חмерא ונרבך באבינו ביציר הרע ונשכבה עמו. ורוח הקדרש צווחת ואומרת ישעה גם אלה בין שני ובשער תעג.

אמר רבי יהודה תא חזוי, מה דוד מלכא. מן עמו (דף קי ע"ב) אתה עטר דוד מלכא בהאי עטרא דאייה סהדותא לזרעא דדוד דכתיב, (מלכים ב י"א) ויתן עלייו את הנור ואת העדות. והאי הות מן מלכם דרגא דכתיב, (שםואל ב יט) ויקח את עטרת מלכם.

תא חזוי, מואב ועמו אפונ קראן לוֹן שמחן, מואב מאב. רבי יוסף אמר בכירה בחציפו אמרה מואב, מאבא הילא. והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי. בצדיעו אמרה בן עמי. בר עמי, ולא אמרה ממאן הוּה. תא חזוי, בקדמיתה כתיב ולא ידע בשכבה ובקומה בואה ונקיים על וא"ו, בגין דסיניא דעילא היה אשתחבה בההוא עובדא דזמין מלכא משיחא לנפקא מגיה, בגין כד אשתלים הכא בואה. ובאחרת כתיב ובקומה חסר וי"ו, בגין דלא נפק מיפה חולקא לקודשא דוד מלכא. מן עמו (דף קי ע"ב) אתה עטר דוד מלכא בהאי עטרא דאייה סהדותא לזרעא דדוד דכתיב, (מלכים ב י"א) ויתן עלייו את הנור ואת העדות. והאי הות מן מלכם דרגא דכתיב, (שםואל ב יט) ויקח את עטרת מלכם.

בְּתִיב וַתְשִׁקַע אֶת אֲבֵיכֶן
יְיַזְרֵל. דֶּרֶךְ הַרְשָׁעִים לְטֻעוֹת
אַחֲרֵי הַיּוֹן לְפָגַק לֵيֵצֶר הַרְעָע
וְלַעֲזָרוֹן, וְעַד שַׁהְוָא שְׁמָחָה
בְּשִׁבְרוֹתוֹ שֹׁוכֵב עַל מַטָּתוֹ,
מִיד וַתָּקַם הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַב
אֶת אֲבֵיכֶן. הִיא מִזְמָנָת עָמוֹ
וּמִתָּאוֹה וּמִהְרַחְרָת בְּכָל
הַרְהֹרִים רַעִים, וַיַּצֵּר הַרְעָע
מִתְחִיבָר עָמָה וַיַּדְבַּק בָּה
וְאַיְנוֹ מִשְׁגִּיחָה בָה (ס"א מִהְהֹוא
וּמַנְאָה) מָה הוּא מִמְנָה.
בְּשִׁבְבָה וּבְקֻומָה. בְּשִׁבְבָה
בְּעוֹלָם תֹּזה וּבְקֻומָה לְעַתִּיד
לְבָא. בְּשִׁבְבָה בְּעוֹלָם הַבָּא
בְּשִׁתְתָּהּן דֵין וְחַשְׁבּוֹן.
וּבְקֻומָה לִיּוֹם הַרְדֵין דְּכַתִּיב,
(דְּנִיאָל יְבָ) וּרְבִים מִישְׁנָי אַדְמָת
עַפְרֵי יְקִיצוֹ וְגוֹ.

בְּשָׁוָם עַנְיוֹן מַאֲלָיו אֵין מִשְׁגִּיחָה
בָה יִצְרֵר הַרְעָע, אֶלָּא דַבְּקָה
וְהִיא נַדְבַּקָת בָו, וְלֹאָחָר בָו
מַלְכָם דִּרְגָא דִבְנֵי עַמּוֹן הוּא דְכַתִּיב וַתָּהִי עַל רָאשׁ דָוד וּמַפְנֵן תֹוֹה
סְהַדוֹתָא לְבָנָיו לְעַלְמִין, וּבָה אַשְׁתָמֹדָע מִאֵן דָאֵהוּ מִן בָנָיו דָוד
דָאַתְחוֹי לְמַלְכָא וְדָאֵי דָאָמְרֵין מִן דָוד הוּא (הַגָּפָן). דָאָפְילוּ אַתְילִיד
בְּהַהְוָא יוֹמָא יָכֵל הַהְוָה לְמִסְבֵל הַהְוָא עַטְרָא עַל רִישָׁיה (דָהָא אֵיהוּ)

בְּרִיךְ הוּא כְּהָאֵי אַחֲרָא, וְעַל
דָא בְּתִיב בְּהָאֵי אַחֲרָא
קְשִׁישָׁא וּבְקוּמָה בְּוֹאֵו מִלָּא
וּנְקִיד עַלְלה.

רַבִּי שְׁמַעֲוֹן אָמַר, לֹא יְדֻעַ
דְּזַמְּנִין קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הַוָּא לְאַזְקָמָא מִינָה דָוד
מַלְכָא וּשְׁלָמָה וּכְלָ שָׁאָר
מַלְכִין וּמַלְכָא מִשְׁיחָא. תֹוֹ
וּבְקוּמָה, דְכַתִּיב בְּרוֹת (רוֹת ג)
וַתָּקַם בְּטַרְמָ יְכִיר אִישׁ אֶת
רַיעָהוּ וְגוֹ. וּבְהַהְוָא יוֹמָא
תֹוֹהָ לְהָ קִימָה וְדָאֵי (דף קיא ע"א)
אַתְחִיבָר עָמָה בְּעֹז לְהַקִּים
שֵׁם הַמֶּת עַל נְחַלְתָו, וַתָּקַם
מִגָּה כָל הַגִּי מַלְכִין וּכְלָ
עַלְיָא דִיְשָׂרָאֵל. וְלֹא יְדֻעַ
בְּשִׁבְבָה דְכַתִּיב וַתִּשְׁכַב

מַלְכָם דִּרְגָא דִבְנֵי עַמּוֹן הוּא דְכַתִּיב וַתָּהִי עַל רָאשׁ דָוד וּמַפְנֵן תֹוֹה
סְהַדוֹתָא לְבָנָיו לְעַלְמִין, וּבָה אַשְׁתָמֹדָע מִאֵן דָאֵהוּ מִן בָנָיו דָוד
דָאַתְחוֹי לְמַלְכָא וְדָאֵי דָאָמְרֵין מִן דָוד הוּא (הַגָּפָן). דָאָפְילוּ אַתְילִיד
בְּהַהְוָא יוֹמָא יָכֵל הַהְוָה לְמִסְבֵל הַהְוָא עַטְרָא עַל רִישָׁיה (דָהָא אֵיהוּ)

מְעוֹרֶת לְאַחֲרָא לְאַחֲרָה
 שַׁהְהִרְהִיר גָּדוֹל נְדַבֵּק בַּיִצְאָר
 הַרְעָם, בָּאָה הַאֲחָרָת וְנְדַבְּקָת
 בּוֹ וְתַשְׁקִין אֹת (דף ק�א ע"ב)
 אָבִיהָן יִזְנָן. בָּמוֹ בָּן לְעוֹרֶר
 לַיִצְאָר הַרְעָם וְנְדַבְּקָת בּוֹ וְאָזִי
 תְּשִׁלּוּם הַרְעָות לְעַשׂוֹת
 וּמְתֻעָּבוֹת שְׁתִיָּהוּ מֵיָצָר
 הַרְעָם, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
 וְתַהְרִין שְׁתִי בְּנוֹת לוֹט
 מֵאָבִיהָן.

עד שִׁיצָא לְפָעֵל מַעֲשֵׂיהָן זוֹ
 יוֹלְדָת רְשֻׁעָתָה זוֹ יוֹלְדָת
 רְשֻׁעָתָה, וּבָנָו דְּרָכָם שֶׁל
 רְשֻׁעָים בְּעֵנֵינוּ וְהַעֲמִידָם
 הַרְעָם, עַד שְׁהַזְרָג לְאָדָם
 וּמוֹלִיכוּ לְגַיהֲנָם וּמַבְנִיסוּ
 שָׁם, וְאַחֲרָה בָּהּ עֹזֶלה מִשְׁם
 לְפָתָחות לְבָנֵי אָדָם בָּמוֹ בָּנָו.
 וְמֵשְׁמַכֵּיר בּוֹ נִצְלָמָנוּ
 וְאַינָנוּ מִתְחִיבָר עָמוֹ.

אמֶר רַבִּי יַצְחָק מְשָׁל לִמְהָ

מְרַגְּלוֹתָיו עַד הַבָּקָר.
 וּבְקִימָה דְכַתִּיב וְתַקְמָה בְּטָרָם
 יַכְיר אִישׁ אֶת רַעַהוּ וְגוּ.
 בְּגִין בָּה וּבְקִימָה נְקֹדָם וְאַיְזָן.
 תָּא חִזְיָה, (כח ע"א) עֲנוּתָנוֹתָא
 דָא בְּרָהָם דָהָא אָפִילָוּ
 בְּקִדְמִיתָא בְּד בָּעָא קְוִידָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדָד דִינָא
 בְּסְדוּם לֹא בָעָא מְגִיה רְחִמָּי
 עַל לוֹט (ז"ה), לְבָתָר דְכַתִּיב
 וּירָא וְהַגָּה עַלְהָ קִיטָר הָאָרֶץ
 כְּקִיטָר הַכְּבָשָׁן לֹא תְבֻעָ
 עַלְיהָ דְלוֹת וְלֹא אָמַר עַלְיהָ
 לְקִוְידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא פָלוּם,
 אוֹפָה הַכִּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לֹא אָמַר לֵיהֶ מִידִי, בְּגִין
 דָלָא יַחֲשֵׁב אֶבְרָהָם דָקִוְידָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גַּרְעָ מְזֻכּוֹתָה
 פָלוּם.

דְהַוְת מְשָׁקֵל בְּכֶר זָהָב וְאַבְנָן יַקְרָה הַוְת. וּבְרַנְשׁ אַחֲרָא לֹא יַכְיל
 לְמַסְפֵלָא. וְדָא הוּא דְכַתִּיב בְּיוֹאָשׁ וַיִּתְנוּ עַלְיוֹ אֶת הַנְּזֵר וְאֶת הַעֲדֹות.
 וּבְתַהְרִין דָרְגִין אַחֲרָא דָוד מְלָכָא, וְאַנוּן תַוְקֵפָא דְמַלְכוּתָה

וְאֵת יִמְאָד אֶבְרָהָם לֹא
בָּרוּךְ הוּא חֲשִׁיבָה לִיה לְלֹוט
בְּלִבְיהָ כָּלּוֹם, הָא מִסְרָ
גְּפֵשִׁיהָ לְמִינְהָ לְאֶחָד
קָרְבָּא בְּחַמְשָׁה מִלְכִין
תָּקִיפִין, כַּמָּא דָאָת אָמָר,
(בראשית יד) וַיַּשְׁמַע אֶבְרָם בַּיּ
נְשָׁבָה אָחִיו וְגּוֹ. וּכְתִיב
וַיַּחַלְקֵן עֲלֵיכֶם לִילָה. וּכְתִיב
וַיִּשְׁבַּע אֶת כָּל הַרְכָּשׁ וְגַם אֶת
לְוֹט אָחִיו וַרְכָּשׁוֹ הַשִּׁיבָה וְגּוֹ.
אָבָל בְּרַחְמִימָתָא דָרְחִים
לְקוּידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְחַמָּא
לְאַתְקָפָא עַל שָׁאָר עַמִּין, דָא לֹא אַתְכָלֵיל בְּסִטְרָא דְלֹהּוֹן לֹא יָכַל
לְאַתְקָפָא עַל יְהִוָּה, כֹּל (גּוֹנוֹן) דָרְגָינָן דְשָׁאָר עַמִּין כְלִילָן בֵּיה בְּדוֹד
לְאַתְגְּבָרָא וּלְאַתְקָפָא עַל יְהִוָּה:

וַיִּשְׁבַּב בָּהָר. כְּתִיב, (משלי ל) לְעַלְוקָה שְׁתִי בְּנוֹת הַבָּבָב. אַלְיוֹן שְׁתִי
בְּנוֹת דִּיְצָר הַרְעָ דָאָנוֹן מִתְעָרֵין לִיה (ד"א ל"ג בְּגִין) לְשָׁלְטָא בְּגֻופָא,
חַדָּא אֲיהֵי נְפָשָׁא דָאַתְרָבִיאת תְּדִיר בְּגֻופָא. וְחַדָּא אֲיהֵי נְפָשָׁא דְכִסְיפָת
בְּתִיאוּבָתֵין בִּישִׁין (ד"א ל"ג דְהָאֵי עַלְמָא) וּבְכָל כְּסֻופִין בִּישִׁין דְהָאֵי
עַלְמָא. דָא אֲיהֵי בְּכִירָה וְדָא (ד"א וְאַחֲרָא) אֲיהֵי צַעִירָה.
וַיִּצְרַא הַרְעָ לֹא אַתְחָבֵר תְּדִיר אֶלְאָ בְּתִרְין אַלְיוֹן בְּגִין לְפִתְחָה לְבָנִי
נְשָׂא וּבְגִין דִּיהְמָנוֹן לִיה (ס"א לְאוּבָלָא) לְאוּבָדָא לְהֹז לְאַתְר גִּירָין

הַלְּסָטִים לְהִגְּנָם וְלִקְחָתָ
מְמוֹנָם, וְאָנוּן צוּוחֵין וְאָמְרֵין
וְוי דְאָצִיתֵנָא לְדִין וְלִרְבִּיכָא
דְלִישָׁנָה. לְאַחֲר שְׁהָרָנוּ
אֶלָּה, עֹזֶלה מִשְׁם וַיּוֹצֵא
לְפָתָות לְבָנֵי אָדָם כְּמַתְחָלָה.
הַפְּקָחִים מָה הֵם עוֹשִׂים
בְּשֻׁרוֹאִים לִיה יוֹצֵא
לְקַרְאָתָם וּמִפְתָּה לָהֶם,
מִבְּרִין בּוֹ שֶׁהָוָא צוֹדָה אֵת
נֶפֶשָׁם וְהַוּגִים אָתוּ
וְהַזְּלִכִים בְּדֶרֶךְ אַחֲרָת.

בְּךָ הָוָא יִצְרָר הַרְעָיוֹצָא מִבְּתָ
הַלְּסָטִים עֹזֶלה מִגְיָהָנָם
לְקַבְלָא דְבָנֵי נְשָׁא וּלְפָתָות
לָהֶם בְּחָלֵק מִתְקָהָרְיוֹן,
הַרְאָה הָוָא דְכַתְיב וַיַּעַל לוֹט
מַצּוּעָר וַיַּשֵּׁב בְּהָר וְנוּ. בָּמוֹ
לְסָטִים לְאַרְבָּה לְבָנֵי אָדָם,

דָמוֹתָא וַיַּפְלַחַן לִיה. כְּמָא דָאת אָמֵר, (משל ז') עד יִפְלַח חַז סְבִידָו. לְלִסְטִים דְמַקְפָּחִי בְּטוּרִיא (וּבְמִינָה) וַטְמִירָו גְּרָמִיָּהוּ בְאַתָּר דְחִיל
דְטוּרִיא, וַיַּדְעַיְן דְהָא בְּנֵי נְשָׁא אַתְטָמָרְן גְּרָמִיָּהוּ לְמִיהָד בְּאָנוֹן
דוֹכְתִּי, מָה עֲבָדִי בְּרִירָו מַנְיָהוּ הָהָוָא דְחַדְדִּיא בְּלִישָׁנָה מְכֻלָּא הָהָוָא
דִּידָע לְמִפְתֵּחַ בְּנֵי נְשָׁא וַיַּפְוֹק מַבְיִנְיָהוּ וַיַּתְּבִּיא בָּאָרֶח מַיְשָׁר דְכָל בְּנֵי
עַלְמָא עֲבָרִיא תִּמְנוֹ, כִּיּוֹן דְמַטָּא לְגַבְיָהוּ שְׁרֵי לְאַתְחָבָרָא תִּמְנוֹ, (עד פָאַן

עֲוֹבָדָיו דְלוֹט דְלָא כְשָׁרוֹן
כְּדָקָא יִאות, לֹא בְעָא
אַבְרָהָם דְבָגִינִיה יִשְׁבּוֹק
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְלוּם
מַדְילִיה, וַבְגִינִי כֶּךָ לֹא תְּבָע
עַלְיהָ רְחָמִי לֹא בְקַדְמִיתָא
וְלֹא בְסּוֹפָא:

וַיִּסְעַ מִשְׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה
הַגָּבָ. כָּל מַטְלָנוֹי הָוָא

לְסְטָרָא דְדַרּוֹמָא (דף קיא ע"ב)
יִתְּרַ מְסְטָרָא אַחֲרָא, בְּגִין
דְהָא בְּחַכְמָתָא עֲבָד
לְאַתְדְּבָקָא בְּדַרּוֹמָא:

וַיִּאמֶר אַבְרָהָם אֶל שְׁרָה
אֲשַׁתָּו אֲחוֹתִי הִיא.
תְּגִיבָּן (כ"ז) לֹא לִיבְעֵי לִיה

מה עושה עובר לפניהם,
והטפשים מאמנים בו
ובאהבתו שהוא הולך
לפתחותם ועובד להם בעבד,
שנותן להם נשים יפות
אסורות, נותן להם בני אדם
להרע, מפרק מהם על תורה
ועל מלכות שמים. הטפשים
רואים כן, בוטחים
באהבותו, עד שהוא עמהם
ומוליכם באותו דרך
שהלכים שם, בדרך גיהנם
אשר אין דרך לנחות ימין
וישمال, כיון שמניע עמהם
לשם, הוא הראשון שהורג
לهم, ונעשה להם מלאך
המות וمبرון לגיהנם,
ומורידין להן מלאכי
חבלה, ואנו צוחין ואמרין
ווי האציתנא לדין, ולא
מהניא לו.

לאחר בן עולה ממש ויוצא
לפתחות לבני אדם. הפקחין
בשראין אותו מבקרים אותו
ומתגברים עליו עד

לבר נש לסמא על ניסא,
ואין קידשא בריך הוא
ארחיש ניסא לבר נש, לא
אית לייה לסמא (תדי) על
ניסא זמנה אחרת. בגין
דלאו בכל שעטה ושעתה
arterachish nisa.
ואין יעול בר נש גרמיה
באטר דנוקא אשתח
לעינה, הא פקע כל זכותיה
דעבד בקדמיתה ואיקומה.
כما דאת אמר, בראשית לט
קטונתי מכל החסדים ומכל
האמת וגוי. ואברהם כיון
DSLICK ממזרים ואשתזיב
זמנה חדא, השטא אמי
אעל גרמיה בצערא
בקדמיתה ואמר אחותי היא.
אלא אברהם לא סמייך על
גרמיה כלום, וחמא
שבינתא תדי בדינרה

שְׁשֹׁלְטִין עַלְיוֹן, וּסְאָטִין מִזָּה
הַדָּרֶךְ וּלְוַקְהֵין דָּרֶךְ אַחֲרָת
לְהַגְּזֵל מִמְּנָנוּ.

רְבָבָי יוֹסֵף בֶּן הַוָּה נְחִית
לְבָבֶל חָמָא אָנוּן רְוּקִיא
דָּהָוו עִילִּי וּנְפָקִי בִּינִי נְשִׁי
שְׁפִירִין וְלֹא חָטָאנוּ, אָמָר לוֹן
לֹא מִסְתָּפְטוּ אַלְיָן מֵעֶצֶר הַרְעָע,
אָמָרוּ לֵיהּ לֹא מִקְוָנְדִיטָוֹן
בִּישָׁא קָאָתִינָא, מִקְדוּשָׁתָא
דְּקָדִישָׁא אָתְגּוֹרָנָא, דָאָמָר
רְבָבָי יְהָדָה אָמָר בָּרְץָרִיךְ
אָדָם לְקָדְשָׁע עָצָמוֹ בְּשָׁעַת
תְּשִׁמְישׁ, וּנְפָקִי מְגִיהָ בְּנִי
קָהִישִׁי בְּנִי מַעֲלִי דְלֹא
מִסְתָּפְטוּ מֵעֶצֶר הַרְעָע שְׁנָאָמָר
(וַיָּקָרָא כ) וְהַתְּקִדְשָׁתֶם וְהִיִּתֶם
קְדוֹשִׁים.

רְבִי אָבָא אָמָר מַאי דְכַתִּיב,
(חוּקוֹאַל כ) וְאֵת שְׁבָתוֹתִי
קְדָשָׁו, אַלְאָ אֵין עָונָתָן שֶׁל
תַּלְמִידִי חַכְמִים אַלְאָ מִשְׁבָת
לְשָׁבָת, וּמַזְהָר לְהֹו הַדּוֹאֵיל
דְתְשִׁמְישׁ הַמְּטָה הַמְּצֻוֹה
הַוָּא, קְדָשָׁו. בְּלוֹמָר קְדָשָׁו

דִשְׁרָה וְלֹא אַעֲדִי מַתָּמָן,
וּבָגִין דְהֹות תִּמְןָן, אַסְמִיךְ
אַבְרָהָם וְאָמָר אַחֲוֹתִי הִיא
כִּמְהָ דְכַתִּיב (משלי ז) אָמָר
לְחַכְמָה אַחֲוֹתִי אַתְּ. וּבָגִין כִּי
אָמָר אַחֲוֹתִי הִיא (ס"א אַתְּ):
וַיָּבָא אֱלֹהִים אֶל אַבְיַמְלָךְ
וְגוּ. וּכְיִ קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הִיא אַתָּא לְגַבְיִיחָו
דְרִשְׁיַעַיָּא כִּמְהָ דְכַתִּיב,
(בְּמַדְבֵּר כ) וַיָּבָא אֱלֹהִים אֶל
בְּלָעָם. (בראשית לא) וַיָּבָא
אֱלֹהִים אֶל לְבָן. אַלְאָ הַהְוָא
מִמְּפָא שְׁלִיחָא דְאַתְּפָקָדָא
עַלְיָהָו הַוָּה, בָגִין דְכַלְהָו כְּדָ
עַבְדִּי שְׁלִיחָתָא גַּטְלִי שְׁמָא
דָא, וּמִסְטָרָא דְדִינָא קָא
אַתְּיָן. וּעַל דָא וַיָּבָא אֱלֹהִים
אֶל אַבְיַמְלָךְ בְּחַלּוֹם הַלִּילָה
וַיֹּאמֶר לוֹ הַגֵּךְ מַת עַל
הָאָשָׁה אֲשֶׁר לְקַחְתָּ וְגוּ.

עֲצֵמָם בְּשִׁבְתֹּותִי בְּהַהוּא
תְּשֵׁמֵישׁ דְמַצּוֹה. אָמַר רַב
יְהוּדָה אָמַר רַב הָאֵי מִן
דְעִיל לְקַרְתָּא וְחַמִּינִי
שְׁפִירָן, יְרֻכִין עִנּוֹן וַיִּמְאָד
הַכִּי, בֶּה (ג"א ס"ג) סְפָאָן אִינּוּר
אִינּוּרָנָא (קדינא) קְרִידִיתָא
תְּקִיל פּוֹק פּוֹק דָאָבוֹי
קְהִישָא דְשִׁבְתָּא הוּא. מַאי
טַעַמָא דְחַמִּימּוֹת דְאַרְחָא
שְׁלַט בֵּיה וַיְבִיל יִצְרָר הַרְעָא
לְשִׁלְטָא עַלְוי, (עד בָּאוּ מִדְרָשָׁה
הַנּוּלָם)

רַבִי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר,
(משל לי) שְׁפָת אֶמֶת וְגוּ.
שְׁפָת אֶמֶת תִּפְנוֹן לְעֵד. דָא
אַבְרָהָם, דָכְל מַלְוִי
בְּקִדְמִיתָא וּבְסְופָא הָוו
בְּאֶמֶת. וְעֵד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן
שְׁקָר. דָא אַבְיִמְלָה.
בְּאַבְרָהָם נִאָמֵר וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל שְׂרָה אֲשֶׁתֽׁוֹ
אַחֲתִי הִיא. דָא בְּקִדְמִיתָא,
דָא מְרַבֵּן שְׁכִינַתָּא דְהַוּת

עַמָּה דְשָׂרָה אַחֲתִי הִיא, וְאַבְרָהָם בְּחַכְמַתָּא עַבְדָה. מַאי
טַעַמָא (דף קיב ע"א) בְּגִין דָאַבְרָהָם מִסְטְרָא דִימִינָא אִיהָו, אָמַר
אַחֲתִי הִיא, וַרְזָא כִּמְא דָאַת אָמָר, (שיר השירים ח) אַחֲתִי
רַעַיתִי יוֹנָתִי תִּמְתַי. וְעַל דָא אַבְרָהָם קָרָא לְהָתְדִיר
אַחֲתִי, בְּגִין דָאַתְדִּבְקָה בְּהַדָּה, וְלֹא יִתְעַדּוּן (וַיָּקָרָא כְּבָדָן דָא מִן דָא
לְעַלְמִין).

לְסוֹף מֵה כְּתִיב וְגַם אַמְנָה אַחֲתִי בַת אָבִי הִיא אַךְ לֹא
בַת אָמִי. וְכֵי הַכִּי הַוּה. אֶלָּא כֵּלָא בְּגִין שְׁכִינַתָּא
קָאָמֵר, אַחֲתִי הִיא בְּקִדְמִיתָא, דְכִתִּיב אָמַר לְחַכְמָה
אַחֲתִי אַתְּ. וְלֹבֶתֶר וְגַם אַמְנָה. מַאי וְגַם. לְאַתּוֹסְפָא עַל

מה דקאמר בקדמיתה. אחותי בת אבי היא. ברתיה
דבכמה עלאה, ובגין כה אתקרי אחותי ואתקרי חכמה.
אך לא בתامي. מתר דשירותה דכלא סתימה עלאה.
ועל דא ותהי לי לאשה באחויה בחביבותה הכתוב, (שיר
השירים ב) וימינו תחבקני וכלא רוז דבכמה איה.

טא חוי, בקדמיתה פד בעתו לזרים הכה קאמר בגין
לאתדקא בגו מהימנותא, וקרא לה אחותי, בגין
דלא יטען גו אנון דרגין דלב. אוף הכא אחותי, בגין
דלא אתודי מגו מהימנותא כדקה יאות. דהא אבימלך
וכל אפונ יתבי ארעה הו אולידי בתר פולחנא נוכראה,
ואיהו אתדק גו מהימנותא, ובגין כה עאל לתרמן ואמיר
אחותי, מה אחות לא אתפרש מהאה לעלמיון אופ הכא.
דהא אתה יכולת אתפרש אבל אחות לא אתפרש,
דהא תריין אחין לא יכולין אתפרש לעלמיין ולעלמי
עלמיין.

ובגין כה אמר אברהם אחותי היא, דהא כלhone הו
להנטין גו טהרין ככבייא ומצעלי ופלחי לוז,
ו אברהם הו מתדק גו מהימנותא ואמיר אחותי דלא
נתפרש לעלמיין. וסימנייך (ויקרא כא) ולאחותו הפטולה
דאתמר לכחן, אתרא ד אברהם שרייא ביה.
כתיב, (דברים י) את יי אלהיך תירא אותו תעבד ובו